

Bilag 1.

DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Den 10. marts 1972.

I det af regeringen fremsatte lovforslag foreslås det at forhøje dækningsgraden for arbejdsløshedsunderstøttelsen fra 80 pct. til 90 pct. af summen af den forsikredes hidtidige arbejdsfortjeneste og det beløb, hvormed arbejdsfortjenesten inden for vedkommende fag er ændret i kraft af pristalsreguleringen.

Dansk Arbejdsgiverforening finder dette ændringsforslag uacceptabelt og skal i denne anledning anføre følgende:

Spørgsmålet om dagpengenes maksimum og om dækningsgraden blev senest indgående drøftet i det udvalg, som i betænkning nr. 551 fra 1970 fremkom med forslag om revision af arbejdsløshedsforsikringen.

Arbejdsgiverforeningens repræsentanter i udvalget var dengang ikke fremmede over for tanken om at skabe ensartede regler for udbetaling af dagpenge i tilfælde af sygdom og arbejdsløshed under forudsætning af, at arbejdsløshedsforsikringen blev gjort obligatorisk for alle lønmodtagere og blev indpasset i Socialreformkommissionens enstrengede forslag om dagpengesikring.

Fra arbejdsløsheds-kasseside ønskede man den frivillige forsikring opretholdt, og man ønskede ikke ensartede regler om dagpenge ved arbejdsløshed og sygdom.

Der opnåedes efter langvarige forhandlinger i udvalget enighed om et forslag baseret på frivilligt medlemskab samt på et højt maksimalt dagpengeniveau mod til gengæld at fastholde 80 pct. som dækningsgrad i forhold til hidtidig indtægt.

Endvidere var der enighed om, at den arbejdsfortjeneste, som blev lagt til grund ved beregningerne, ikke skulle reguleres i en ledighedsperiode hverken på grundlag af pristal eller overenskomstfornyelse.

Vi finder det på denne baggrund højt beklageligt, at der nu søges gennemført ændringer i det så sent som i 1970 i det

nævnte udvalg fremsatte enstemmige forslag.

Erfaringerne i den forløbne periode har vist, at selv den nuværende dækningsgrad på 80 pct. i mange situationer er betænkelig høj, idet de arbejdsløse under ledighedsperioder sparer udgifter, som de har under arbejde til f. eks. transport, renholdelse m. v., hvortil kommer, at den siden 1970 indførte ensartede trækprocent i dagpenge medfører, at mange ledige er økonomisk lige så godt stillet, som når de er i beskæftigelse. Vi henviser herom nærmere til vedhæftede bilag, hvori der er foretaget en række beregninger over indkomsttab som følge af arbejdsløshed og sygdom. Det kan tilføjes, at allerede det nuværende dagpengeniveau medfører vanskeligheder for arbejdsformidlingen med at anvise folk arbejde i de tilfælde, hvor de ledige ikke har noget økonomisk incitament til at påtage sig ny beskæftigelse.

Et understøttelsesniveau, der reelt ikke giver noget incitament til at søge arbejde, vil virke hæmmende for den faglige og geografiske mobilitet og f. eks. skabe meget store vanskeligheder i tilfælde, hvor det er ønskeligt, at ledige i hendørende fag skal søges omskølet til andre fag. Forslaget vil således vanskeliggøre mulighederne for at gennemføre en hensigtsmæssig aktiv arbejdsmarkedspolitik, herunder overførelse af arbejdskraft fra hjemmemarkedserhvervene til de med udlandet konkurrerende erhverv.

Forslaget om, at den forsikredes hidtidige arbejdsfortjeneste, der skal lægges til grund ved beregningen af 80-90 pct.'s grænsen, fremtidig skal kunne forhøjes med pristalsportioner, vil virke i samme retning som forslaget om at forhøje dækningsgraden. En arbejdsløs, som hidtil har arbejdet inden for et minimallønsområde for en personlig